

NORSK OLJEMUSEUM ÅRBOK 2009

Åpningstale

*Foto: Jan A.
Tjemsland / NOM*

Stortingets visepresident Carl I. Hagen holdt åpningstalen ved lanseringen av bok og åpningen av utstilling om nordsjødykkerne på Norsk Oljemuseum, 22. juni 2009. Talen gjengis her i sin helhet:

Kjære pionerdykkere og familier, direktør for Norsk Oljemuseum, Finn E. Krogh, forfatterne av «Nordsjødykkerne» Kristin Øye Gjerde og Helge Ryggvik.

15. juni 1971 kunne produksjonen på Ekofisk i Nordsjøen begynne. Norge skulle for alltid bli forandret. Vi ble et rikt velferdssamfunn. Med uendelige muligheter, og trygghet for alle. Vi fikk et samfunn våre forfedre aldri ville drømt om.

Det er sagt mye om gjenreisningen av Norge etter krigen. Om det harde slitet for å bygge landet på nytt. Om å reise industrien, landbruket og folkets liv fjern og nær. Men det er sagt lite om det harde slitet på bunnen av Nordsjøen. Om det slitet som skapte grunnlaget for vårt moderne velferdssamfunn.

Målt i dagens pengeverdi er det etter snart 40 års petroleumsvirksomhet skapt verdier for godt over 6000 milliarder kroner. 6000 mil-

liarder kroner. Det er ufattelige verdier. Og mer skal det komme. Det norske velferdssamfunnet ville ikke ha vært det samme uten. Norge ville ikke ha vært det samme uten.

I dag tar mange vår velstand for gitt. Men vi må aldri glemme de utfordringer som måtte overkommes for å hente frem rikdommen under havets bunn. Derfor er vi kommet sammen her i dag. Gjenreisningen etter krigen krevde mangfoldige tusener av hender. Den norske oljevirk-somheten krevde langt færre hender. Men den krevde nytenkning, kompetanse, og den krevde ikke minst svært modige hender. Noen måtte gå

*Interessen var stor
blant både dykkere og
pressen da visepresident
Carl I. Hagen åpnet
arrangementet.*

*Foto: Jan A.
Tjemsland / NOM*

først. Dykke ned og rydde vei. Det gjorde pionerdykkerne. De var spesialister under vann. De var få. Men deres innsats var helt avgjørende. Mer enn 600 dykkere dro ned i dypet i de første krevende årene. De har en stor del av æren for at vi i dag kan leve slik vi gjør. De banet vei på dyp få mennesker før hadde vært. De brøt barrierene og de lyktes.

Kjære pionerdykkere og familier, vi vet alle i dag hvilken risiko dykkerne utsatte seg for. Pionerdykkerne arbeidet under særdeles vanskelige forhold i Nordsjøen. De ble utsatt for helt spesielle belastninger. Vi vet at mange betalte en høy pris for sin innsats for det norske samfunnet. Dessverre betalte noen også den høyeste prisen. Vi har alle et ansvar for å sikre hjelp og oppfølging til de som trenger det. Dykkerne gikk først da samfunnet trengte dem. Nå trenger de oss. Da må vi gå først.

På vegne av Stortinget vil jeg gjenta at pionerdykkerne gjorde et banebrytende arbeid i Nordsjøen. De var pionerer ganske enkelt fordi de ble bedt om å gå først. Deres innsats har vært av uvurderlig betydning for Norge. Stortinget har bedt om å få dokumentert denne innsatsen for ettertiden. For at nye generasjoner skal kunne forstå hvordan noen få modige menn bidro til å reise det moderne Norge. Risikoen de tok. Og konsekvensene det fikk. Det har vi fått i dag. Isaac Newton sa en gang at hvis han hadde sett videre var det fordi han sto på skuldrene av giganter. Pionerdykkerne var slike giganter. På deres skuldre ble det moderne Norge reist.

Det siste ord om pionerdykkerne er ennå ikke sagt. Men med historieverket og utstillingen her i dag i Stavanger er det etterlatte ord, de etterlatte bilder, og det etterlatte inntrykk en gang for alle på sin rettmessige plass i norsk historie. På vegne av Stortinget og det norske samfunnet vil jeg uttrykke vår dype takknemlighet for pionerdykkernes innsats og erklære denne utstillingen for åpnet.